

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. április 12.

Tartalom:

Hol van az akarat helye az ember és az angyal kapcsolatában?

Mese a Játékról.

Miért mondja az angyal a négy fiatalnak, hogy ők is szűrjék újra a kapott FÉNY-t?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Drága Mennyei Atyánk! Ma 2020. április 12-e Húsvét Vasárnapja van, és egy négy fős kis közösségben ünnepeljük egyrészt a Húsvéti ünnepet, másrészt ma van az Örömnünnepnek a napja is, amit most úgy közösségben nem tudunk megtartani, mégis öröm tölti el a szívünket. Köszöntöm azokat is, akik most, mint közösségi tagok, nem személyesen vannak velünk, hanem lélekben. Tudom, hogy örömmel várják ezeket a hangfelvételeket, hogy valamiféleképpen ők is megélhessék még mindig azt, hogy milyen az, amikor közösségben tanulunk Téged. Hálás szívvel köszönöm Neked ezt a lehetőséget és nagyon bízom benne, nagyon hiszem azt, hogy a mai napon is megajándékozol bennünket mindazzal az Újjal, ami nem csak bennünket gazdagít, hanem mindazokat, akikhez ez a hangfelvétel el fog jutni, és nyitott szívvel, nyitott elmével és Neked odaadott lélekkel fogják hallgatni és továbbgondolni mindazt, ami itt elhangzik. Ámen.

Ámen.

J: Azzal kezdjük, hogy az elmúlt héten azzal fejeztük be, hogy „D”-nek adunk először lehetőséget. „I”-nek is van témája.

D: Mielőtt feltenném a kérdést, csak egy rövid gondolatot szeretnék megosztani veletek. Amikor készültem erre a beszélgetésre, akkor – révén Húsvét – azon gondolkodtam, hogy milyen megfelelő kérdéssel tudok előállni, ami elég méltó az Ünnepek nagyságához, és arra jöttem rá, hogy nincs ilyen hogy méltó, vagy nem méltó, hiszen ha kinyitjuk a szívünket és összejövünk az Ő nevében, Őt tanulva, Benne fejlődve, az mindannyiunk számára egy Ünnepek. Fantasztikus, csodálatos világ nyílik meg előttem, ahogy olvasom a könyvet, és varázslatos Új gondolatok, élmények tárulnak fel, amiért minden nap hálát adok az Égnek, hogy elindított ezen az Úton és megszólított engem. Csak ennyit akartam mondani.

J: Ámen.

D: Az első kérdésem az a Beszélgetés Lilivel, 3. Beszélgetés Lilivel az elején, 25. oldalnak a teteje lesz, amikor is a Segítővel beszél a Lili. Azt a részt olvasnám fel belőle, hogy mikor azt kérdezi „Akarsz engem újra látni? Igen. Akkor nem látsz. Szeretnél újra látni? Igen. Akkor nem látsz.” Ezzel kapcsolatban szeretném kérdezni, hiszen egy másik egy-két oldallal arrébb meg arról beszél, hogy éj, hogy kívánd a találkozást velem. Ez bennem kicsit ellentétet szült, hogy nyilván, ha az ember szeretne tanulni, fejlődni, akkor szeretne találkozni, van benne egy benső vágy, egy készletés, hogy találkozzon a segítőjével, a szellemi tanítójával, itt mégis azt mondja, hogy „akkor nem látsz”. Ezt szeretném, ha egy picit kifejtenénk, hogy, hogy van?

J: Megfogalmazhatom a kérdést?

D: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Feltehetjük-e úgy a kérdést, hogy hol van az akarat helye az ember és az angyal kapcsolatában?
- D: Igen. Meg a szeretném újra látni ugyanúgy. Tehát kívánja nyilván, hogy találkozzon vele, egy vágy születik meg benne erre, hiszen tanulni, fejlődni akar. A nélkül nem megy, hogy az emberben ne lenne meg a szándék.
- J: Tehát az akarat és a kíváncsóság helye. Vagy a kíváncsóság. Vagy vágy.
- D: Így van.
- J: Érthető volt a kérdés? Tehát hol van az akarat és kíváncsóság helye az angyal és az ember kapcsolatában? Természetesen elsősorban ennek a szövegösszefüggésében. Te mit gondolsz „D”, hogy miért fogalmaz így az angyal?
- D: Azt gondolom, hogy nyilván a fókuszot nem jó helyre teszi, hogy ne az akarásra, meg a vágyra, meg ne az érzelmi alapon – ugye az is többször elhangzik, hogy ne az érzelmi alapon - induljon ki ezekből a dolgokból, hanem a hitre tegye a hangsúlyt. És gondolom, hogy valami ilyesmi lehet ennél is, hogy ne az akarásra fókuszáljon. Talán erőlködés hangsúlya vagy felhangja van. Hogy ha szívből, hitből él, akkor ez nem lesz kérdés, ez természetes lesz, hogy ha bele kerül ebbe a vérkeringésbe, de talán egy kis görcsösségbe vagy akarásba ez is beletartozik.
- I: Beszéltük itt a kapcsolatról, ami a Gitta és az angyala között van, hogy semmilyen olyan jellegű kötődést nem szabad belevinni a kapcsolatba az angyallal, amit előtte bele képzelt. Egy kicsit ezzel tudnám – nyilván nem ugyanarra a területre vonatkoztatva, de - párhuzamba hozni, mert azon gondolkodom, hogy talán itt a Lilinek, ahogy a Gittának is van az angyalával való kapcsolatában egyfajta olyan tartalom, hogy nem abban a vonatkozásban próbál hozzá közelíteni, hogy ez működjön, itt a Lilinek is megvannak azok a maga lelki gondjai, ami miatt az őrangyalához nem jól közelít. Azt gondolom, hogy itt az, hogy miért akar, mi a célja, mi a motivációja itt a kapcsolat létrejöttében a Liliben. Persze ezeket nem feltétlenül gondolom ennyire tudatosnak, inkább azt gondolom, hogy az angyal tud pont azokra a pontokra ezzel az akarással, meg ezzel a te akarsz és te szeretnél kérdésekre rátapintani, ami kettejük között valahogy nem jó útra viszi ezt az egészet.
- J: El is találtad.
- M: Az akarásról már előzőleg is van szó. Akkor, ahogy visszaemlékezem erre, hogy miket mondtunk róla, én bennem az maradt meg, hogy részben a fiatalok és az angyal kapcsolata, az nem az akaráson, a görcsös akaráson múlik. Illetve úgy mondja, hogy így nem tudsz találkozni velem, akkor a kapcsolatuknak a lényege felé vezet a Lilit. Mert az angyal igazából őket tanítani, a feladat felé akarja őket, a feladatukra akarja

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

őket irányítani, hogy a kapcsolat az arra épül, hogy abban segítse őket, hogy mi a feladatuk. Mert igazából az a lényeg.

J: Miből gondolod, hogy görcsös akarásról van szó?

M: Akkor nem így fogalmazná meg.

J: Ti is úgy látjátok, hogy itt egy görcsös akarásról van szó?

I: Én nem feltétlenül görcsösséget érzek ebben. Talán a Lili személyével nem tudom ezt a görcsösséget összekapcsolni. Pont az ő személye nekem egy kicsit finomabbra hangolt lélek. Inkább az önmaga előtérbe helyezése, ami nekem eszembe jutott erről.

J: A kérdés az, hogy görcsösnek érzed-e az akarást.

D: Nem. Az, hogy görcsös, nem derül ki ebből, egy határozott akarás.

I: Nem biztos, hogy a görcsösségre próbál hangsúlyt helyezni, hanem magára az akarásra.

J: Arról nem beszélve, hogy nem az angyal írta ezt, hanem aki leírta, illetve ezt ide beillesztette, a Gitta, hogy így írta dőlt betűvel, azt valamiért a Gitta írta így dőlt betűvel, nem az angyal.

I: Valamiért biztos, hogy van jelentősége.

J: Itt nagyon sok dolog van benne, amit valószínűleg a Gitta írt. Valamiképpen szeretett volna éreztetni, nagy betűkkel írja. Olyan nincs, hogy az angyal nagy betűkkel mond valamit, csak ő hangsúlyosnak élte meg, ezért aztán ugye ki is van emelve ez a dolog. De ezt az ember emelte ki, nem az angyal.

D: Igen. És ugye a következő bekezdésben van egy olyan, hogy sem az akarás, sem a kíváncsi nem visz közelebb bennünket mesterünkhöz.

J: De ezt megint a Lili, illetve a Gitta gondolja – félreértés ne essék. Hozzá kell tennem, hogy amikor elkezdtük közelebbről vizsgálni a Gittának ezt a magyarázó kis füzetét, akkor rájöttünk arra, hogy nem kell ezt nekünk mintegy iránytűnek megfogalmazni az adott kérdéseknek értésében, mert úgy tűnik, hogy kevésbé érti a Gitta a tanítást, mint ahogy ezt mi kibontottuk. Kevésbé tudott foglalkozni úgy vele. Arról nem is beszélve, hogy megvan a saját személyes látásmódja is ezzel kapcsolatban. Bennünket egyrészt nem vitt nagyon előre, másrészt több olyan dolgot vettünk észre, ami nem csak, hogy ellentmond egymásnak, hanem szinte direkt félre is érthető. Mindamelllett, nagyon sok jó és pozitív tartalom is segítette a látásmódunkat – hozzá kell tenni.

I: Nem szabad készpénznek venni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Nem szabad készpénznek venni, tehát nem az az anyag, amelyik az emberi látásmódján keresztül a valóságot feltétel nélkül fogalmazza meg. Nem mehetünk utána.

J: A kérdésem a következő: amikor valamiképpen egy Mennyei választ kapunk a kérdésünkre, vagy valamiféle kapcsolatot élünk meg a Mennyel, akkor vágyunk-e arra, hogy Uram, egy Istenélményt adjál már nekem, egy irányítást adjál nekem? Amikor az ember olvassa az angyalkönyvet, akkor ő is szeretne részt venni azokban, vagy valamiképpen megtapasztalni azokat az élményeket, amiket ők tapasztaltak meg, sőt felvetődik a kérdés, hogy hát, én miért nem? Tehát van ebben egy olyan minden hívő embert, minden tanítványt érintő kérdés is, hogy ez bizonyos értelemben magára is értheti ezt az intelmet, hogy ha akarsz, akkor nem látsz. Most akkor mi van az én akaratommal? Hogy Uram, én szeretném azt, hogy ha egy Istenélményem lenne vagy álmomban jelentkezne, vagy akarok valamit a Mennyel kapcsolatban. Ez egy elvárható dolog, azt hiszem. Az is, hogy természetes?

Igen.

J: Hogy vágya van az embernek, hogy szeretném azt, hogy többet értsek meg, hogy Ő magyarázzon nekem.

M: Pláne, hogy még a beszélgetéseknek az elején vagyunk, és még nem ismeri úgy az angyalt, hogy mennyire hagyatkozhat rá. Azért is van ez, mert még csak a 3. beszélgetésnél hangzik ez el.

D: Biztos szeretné jobban megélni azokat a dolgokat, amikről tanult.

J: Hát hogyne! Hát, ha valaki az Istennek odaadottja, akkor ebben a kapcsolatban nem csak az eszével, nem csak a tudásával, nem csak a szívével, hanem minden érzékszervével szeretné megélni azt a világot. Helyénvaló-e ez?

M: Ez egy természetes emberi vonás.

J: Ugyanígy látja-e az angyal?

D: Biztos nem.

J: Miért? Mert itt ugye az angyal tanít, és az angyal mondja ezt, amit mondott. Tehát ez az ő látásmódját tükrözi. Tehát nem arról van szó, hogy ez jó vagy rossz, hogy ez csináld, vagy ne csináld. Hanem, valami másról van itt szó. Ugyanis van egy kapcsolat. Nem is akármilyen kapcsolat. Nem egy hétköznapi kapcsolat van. Ennek a négy fiatalnak, illetve itt még három fiatalnak és az angyalnak a kapcsolata mire fut ki? Mi a célja az angyal oldaláról?

A tanítás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: A tanítás és? Mondhatom-e azt, hogy majd a negyedikkel kiegészülve felkészíteni őket a végre, a jövőre? Mondhatnám azt, hogy a halálra, az elmenetelre. Tehát a felkészítés. Ez is részét képezi ennek a kapcsolatnak, - hogy ez a célja-, és még gondolok egy másik célt ebben, hogy ez a tanítás megmaradjon a jövőnek. Ugye magától értetődően írják a beszélgetéseket, sőt néha mondja, hogy hát, most amikor arról van szó, hogy itt vagy, akkor ne mással foglalkozz, ne a ceruzádat hegyezd, hanem írd, neked jobban fel kellett volna készülnöd már. Mert olyan páratlan tanításról van szó, amit nem csak nektek adunk, mint angyalok, hanem a jövő emberének is. Tehát több cél van itt megfogalmazva. Van-e súlya ennek a kapcsolatnak? Ennek a tanítási kapcsolatnak mekkora a súlya?

M: Mindenekfelett álló.

J: Azért nagyon fontos ezt kitárgyalni, mert ez fog bennünket elvezetni a válaszhoz, mert a válasz, az itt van a könyvben. A következő sorokban. Ugyanis azt mondja, hogy ha a feladat megkívánja, akkor látsz. És akkor, ha ezt a sort a szemem elé teszem, ha középpontba teszem, és megkérdezem, hogy mi az angyal látásmódja ezzel kapcsolatban? Miért mondja azt, hogy ha akarsz, meg ha szeretnél, akkor nem? Milyen az angyal látásmódja, mi az értékrendje?

M: Hogy elmondja akkor is.

J: Mindent a feladatnak rendel alá.

I: Mert az, hogy valaki úgy gondolja, hogy én szeretnék valamit látni, az még nem azt jelenti, hogy ő ott tart szellemileg, hogy képes lenne úgy feldolgozni, hogy ezt a feladata mértékében szükséges.

J: Arról nem is beszélve, hogy mi értelme van, ha nem az bontakozik ki ebből, amit az angyal ennek szán. Mert minden élményt mindenki úgy vesz, ahogy...

I: Nem véletlen, hogy mikor és hogyan éli meg ezeket az Istenélményeket az ember, melyik pillanatában jön az életének egy szakaszában, mert velünk ellentétben az Isten és az angyalvilág teljes mértékig, hogy mikor van arra a legnagyobb szükség és mi az az adott pillanat, amikor annak jönnie kell. De mi emberek nem látunk saját magunkra rá, és pontosan ezért nyilván a vágy visz, vagy vihet közelebb az angyalhoz, de másképp lát minket az Isten ilyen szempontból, mint ahogy mi magunkat látjuk.

J: Már beszéltünk róla; hogy az Istenélmény ember- vagy Istenfüggő, hogy mikor kapja?

Ember.

J: Az Istenélmény emberfüggő?

M: Amikor olyan állapotban van, hogy képes befogadni, akkor.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Tehát az embertől függ az, hogy mikor éli meg az Istenélményt? Mikor kapod az Istenélményt?

I: Akkor, amikor az Isten adja, nyilván.

M: Amikor a feladat megkívánja.

I: Amikor az Isten úgy gondolja, hogy most van itt az ideje.

J: Akkor nem emlékeztek arra, hogy mit fogalmaztunk meg annak idején, hogy akkor kapja, amikor kész az ember rá. Amikor szüksége van rá. Nem is képes az ember felmérni azt, hogy nekem erre most szükségem volt. Mi az, ami elindít? Mit csinál egy Istenélmény az emberben?

D: Az értékrendjét biztos, hogy átalakítja.

J: Átalakítja. Aztán?

I: Megfordítani is képes az Istenélmény.

J: Megfordítani is képes! Aztán?

M: Nem tudsz tovább ugyanúgy élni, mint addig.

J: Nem tudsz tovább. Aztán? Mondhatom-e azt, hogy megerősíti őt? Tapasztalatot él meg a Menny világából. Rengeteg hozadéka van ennek, aminek a következtében, az, hogy konkrétan és pontosan ő akkor, ott és úgy miért kapta, ezt fel sem tudja fogni az illető. Később talán valamikor az élete folyamán, ahogy kibontakozik ennek a következménye, akkor megérti, de akkor és ott nem tudja. Tehát mondhatjuk-e azt, hogy az Istenélménynek célja van, tehát nem úgy jön, mint a krédó Pilátusnak. Hogy csak úgy beleesett.

J: Az angyalok és a fiatalok kapcsolata Istenélmény volt-e?

Igen.

J: Akkor abban egyetértünk, hogy egy bizonyos értelemben ez bizony Istenélmény. Mi már beszéltünk arról, hogy ha meglátod mindenben az Istent, amit az angyal kínál, akkor az is Istenélmény. Vagyis az életed minden pillanata lehet egy Istenélmény. Erre az ember képtelen még, de minden lehetséges. Hát, ha egyszer erre szólít fel, hogy mindenben lásd meg Őt, akkor ez azt jelenti, hogy mindenben kapcsolatba is kerülhetsz vele?

Igen.

J: Bizony.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Ne szidjál senkit meg semmit. Ha leesik a tollad, akkor ne mond azt, hogy a jó édesanyád, mit szórakozol velem! Mikor fáj a derekam és mégis le kell érte hajolnom.
- J: Tehát újra itt vagyunk az akarsz és a szeretnél. Itt van egy kapcsolat, itt van egy tanítás, elképesztő súlya van, célja van, oka van. Valamiféleképpen, mivelhogy még az elején vagyunk, a Lili is szoronghat azért, hogy létrejön-e ez a beszélgetés vagy nem? Hogy akarsz-e újra látni? Azt nem mondhatjuk, hogy látja őt, csak kapcsolatba kerül. Tehát még a megfogalmazás is sánta ebben a vonatkozásban, hogy akarsz-e újra látni, amikor nem is látja. Hogy lenne ez pontosabb?
- I: Akarsz-e újra találkozni?
- J: Így van! Akarsz-e újra találkozni velem. Tehát elkezdni már a Lilit abból a vágyak megfogalmazta életmódból, életérzésből kilendíteni, hogy ne a vágyai vezéreljék, ne a vágyai vigyék ebben a kapcsolatban, hanem a FELADAT! Nem arról van szó, hogy az akarás az ember számára nem lenne helyénvaló. Hát gondold el, hogy ha az akarat egy negatív tartalmat kapna, mondhatnák-e azt, hogy ember vagy? Nem mondhatnánk. Még amikor korábban az embert megfogalmaztuk, hogyan fogalmaztuk meg? Értellemmel, érzelemmel és akarattal bíró szellemi lény. Testben élő szellemi lény. Tehát az akarat ott volt harmadiknak. Vajon tud-e akarni az állat, a növény, az ásvány?
- I: Nem, mert az akarat az öntudatnak a része.
- J: Mi a helyzet az angyal és az akarat vonatkozásában? Az angyal akarhat-e? Jézusnak volt-e külön akarata?
- I: Nem, mert Ő és az Atya egyek voltak.
- J: Ez még kevés így.
- I: Azoknak a dolgoknak, hogy külön és egybe, azoknak csak az ember vonatkozásában van értelme, mert azért gondolom, hogy van ennek értelme, mert tudok akarni és tudok nem akarni. Ott, ahol egy belesimuló, illetőleg ahol nem kétpólusú, hanem egypólusú világ van, ott ennek a dolognak nincs értelme.
- J: Igen, kiemeltem azt, hogy külön akarata lehetett-e Jézusnak, tehát, hogy az Atyától függetlenül létező külön akarata? Ha Jézusnak nem tételezzük fel, mert ugye mondhatjuk azt, hogy Benne az Atya akarata valósult meg minden tekintetben? Akkor mi a helyzet az angyalokkal? Az angyalok mit mondanak magukról az Isten és az ő kapcsolatukról? Azt mondja, hogy Belőle vagyunk. Az Istenből vannak. Próbáljuk meg valahogy elgondolni, hogy mit jelent, hogy az Istenből vagyok. Abban a gondolatkörben, hogy akkor van-e önálló külön akarata?
- D: Akkor nincs.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Van egy hely, ahol azt mondja, hogy „mi engedelmeskedünk”.
- M: Azt mondja, hogy Ő küldött és mi jövünk, de az örömben. Tehát ott nincs elkülönülés.
- I: Ez egy fura dolog, emberként talán ilyen értelemben fel sem fogható, hogy mit jelent az, hogy van egy önálló öntudattal rendelkező lény és annak az akarata mégsem jelenti azt, hogy ellentétes azzal, akiből van. Hanem, hogy ez egy egységet jelent, egy azonosságot jelent, és szerintem itt ezek a földi fogalmak, hogy különálló meg különálló akarat, ezeknek az angyalvilágnak nincs tartalma, nincs értelme. Mert a mi számunkra, hogy nekem van akaratom, az azt jelenti, hogy az lehet más akarat, mint a tiéd. És akkor mi ebben különbözünk. De az angyalvilágban ilyen nincsen, és ez nem jelenti azt, hogy egy angyalnak nincs egy feladata, mint például Segítő. Az, hogy ő rendelkezik egy személyiséggel vagy egy feladattal, az nem jelenti azt, hogy az akarata eltérő lenne attól, Akiből van, ellentétben az emberi lényekkel.
- M: Én is így látom.
- J: Itt a Földön az ember számára az akarat már-már egyfajta szinte a lázadásig menő öntudatot fogalmaz meg, hogy én másképp gondolom. Mert én megtehetem! Mert én nem olyan vagyok, mint te! És én nem is akarok olyan lenni, mint te. Én nem akarok veled egyet gondolni! Megvan nekem a saját külön akaratom, a külön gondolkodásom! Az rendben van, hogy ha te hozzám akarsz igazodni, de hogy én tehozzád, na felejtse el!!
- ☺☺☺
- D: Az ember ebben is különbözik, hogy általában nem az eggyé válás, az összetartozás, hanem inkább a szétválás, a széthúzás irányában az akarat szempontjából is.
- J: Az én szó sajnós egy ilyen vonatkozást hordoz itt a Földön, mert külön-külön formát hordva, külön-külön gondolkodást valósítunk meg. Mondhatom-e azt, hogy az angyal számára ez ismeretlen?
- I: Nekem az jutott eszembe, hogy itt ennél a résznél, hogy akarsz, benne van az, hogy én. Az az én, ami nem előrébb visz, hanem külön választ.
- J: Ami külön választ. Van egy angyalkönyvnek egy olyan tanítása, amikor azt mondja, hogy mi négyen vagyunk, ti négyen vagytok és az nem nyolc, hanem Egy. Mert nem az éntre van a hangsúly helyezve, hanem a Mi-re. Vagy az Ő-re, tehát az Istenre van a hangsúly helyezve. Az Egységre van helyezve a hangsúly. Nem külön akarok gondolkodni, hanem Benne akarok gondolkodni. És ha Benne gondolkodom, meg te is Benne gondolkodsz, akkor mi ketten egységben vagyunk. Tehát nem a különbségre helyezik a hangsúlyt, hanem az Istenre. Tehát még azt sem mondom így az egységre, hogy veled akarok egységre jutni, hanem az Isten, mert minden tekintetben mondhatom azt, hogy az Isten az, ami az Egységet megjeleníti?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Persze.

J: Itt ebben az esetben, ebben a speciális esetben, mert ez egy rendkívüli helyzetnek mondható?

Igen.

J: Akkor azt mondja, hogy itt most a Feladatod fogja meghatározni, hogy újra találkozol-e velem, újra kapcsolatba kerülünk-e, nem pedig az, hogy szeretnél. Ugye, mert sok mindent szeretne az ember. Vagy akarsz-e. Mert sok mindent akar az ember. De ez nem ennek a függvénye. Itt egy magasabb rendű feladat határozza meg az ő kapcsolatukat. De ez elmondható minden tanítvány esetében is? Hiszen a tanítványt mi határoz meg?

I: Sok minden. Kapcsolata az Istennel...

J: Mondhatom-e, hogy a Mennyel vagy az Istennel való kapcsolata határozza meg a tanítványt? Van-e több ennél? Mert ebből származik majd a feladata? Ebből a kapcsolatból származik a feladata. Mert minél többet birtokol ebben a kapcsolatban lelkileg, szívbélileg, értelmileg a Mennyből, annál nagyobb lesz a feladata? Változik a feladat?

D: Igen. Erről is beszéltünk, hogy volt ahol azt írta, hogy nőtt a feladatod. Tehát ez sem egy olyan, mint amit az ember ugye el tud képzelni, hogy korlátok közé szorítva, hogy ez van á-tól cettig, és akkor megcsinálod, vége, jön az újabb, hanem ez, amit beszéltünk, hogy ez egy folyamatosan pulzáló dolog, és ahogy változik, ez ezzel együtt módosul és „több” lesz.

J: Az Istenben való gazdagságod határozza meg többé-kevésbé a feladatodat.

I: Minden a tanítványon múlik, mert minden ilyen értelemben látás kérdése, hogy mit képes meglátni.

J: Már a megvalósítás vonatkozásában.

I: Igen. Nyilván az Isten meg az angyal adja a feladatot, de az ember az, akire a látásmódja alapján rá lehet-e bízni egy feladatot, vagy nem.

J: Maradt-e még ki nem tárgyalt kérdés ebben a vonatkozásban, ebben a kérdéskörben?

D: Én értem. Kielégít a válasz.

I: Szerintem a Lili nem is értette, hogy miért mondja neki ezt az angyal.

J: Ezt most miért mondod?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Én azt érzem, amikor visszakérdez, hogy nem értette, hogy miért mondja ezt neki.
- J: De a mi számunkra ez nem kérdés. Mert ezt már többször megfogalmaztuk. Miért? A Feri bácsi értette a Hang-ot?
- I: Nem. Persze.
- J: Az evangélisták értették Jézust? **36:33**
- I: Nem túl valószínű azok alapján, amit leírtak. Nem valószínű, hogy értették Jézust.
- J: Miért nem értették?
- I: Mert, ha ők kapják, akkor azzal foglalkoztak, hogy leírják, továbbadják, és nem azzal, hogy megértsék.
- J: Látod, megint ott vagyunk, hogy mert nem volt feladatuk. Nem volt úgy feladatuk, ahogy feladatként nekünk ez megfogalmazódik. Az angyalkönyvnek vagy ennek a tanításnak a megértése, kiboncolása, felfogása, befogadása a mi számunkra vagy a mi közösségünk számára feladatként jelenik-e meg.
- Igen. Mindenképpen.
- J: Nyilván. Most a kettő egyszerre nem megy. Ez már a Feri bácsi életében is bebizonyosodott, amikor azt mondja, hogy a közösség végén egy másodperccel nem lehetett tovább tartani a közösséget, mert abban a pillanatban ment. - „Gyerekek, még 34 levéllel el vagyok maradva”. Amire válaszolni kell. Mert várják. Emberi lelkek, emberi problémák várják a megoldást. És őt ez nagyon szorította. Esze ágában nem volt az, hogy ő azt, amit leírt, azt elkezdje boncolgatni, hogy ellent mond-e a következő levélnek, tartalmának. Mert akkor és úgy így hallotta, így élte meg, így tudta tovább adni a lehető legnagyobb jószándékkal, szeretettel és odaadottsággal. Ez telt tőle. Majd az, aki ezt kibontja, az rálát arra, hogy itt valami nincs rendben. Itt a Feri bácsi jelenik meg, nem Jézus. Ott Jézus jelenik meg. Itt az Egyház jelenik meg, stb. Tehát sok minden van ebben, tehát az angyalkönyvben is felfedeztük, hogy van, amikor nem az angyal jelent meg, hanem Hanna szövege jelenik meg. A Hanna gondolkodása jelenik meg. A Hanna értékrendje. Hiszen sok-sok dolog úgy van megfogalmazva, ami az ő fejében már jelen van, mert már a Hang is megfogalmazta, hogy az Isten bölcséssel nem tud senki fejébe tölteni nem ismert fogalmakat, tartalmakat, tanításokat, ami tőle idegen.
- I: De mégis annyira megértette, hogy a feladatát tudta teljesíteni.
- J: Tehát azzal, hogy a Lili nem értette, ez rendben is van. Nem volt feladata.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Azt mondja a Gitta róla, amikor azt mondja Lili, hogy „csak téged jobban látni”, hogy ebben egy csomó bizonytalanság volt, nem értette, hogy miért mondja neki, hogy ha akarsz, akkor nem látsz, ha szeretnél, akkor nem látsz.
- J: Közben nem is látja.
- M: És itt van csupa nagy betűkkel a feladat.
- J: Amit megint a szövegszerkesztő emelt ki nagybetűkkel.
- M: Szerintem nyilvánvaló, hogy a kapcsolatuknak a létrejötte, tehát akkor kerülnek kapcsolatba, ha a feladat megkívánja.
- J: Igen. Lezárhatjuk ezt a kérdés-válasz tartalmat itt?
- I: Nekem a játék fogalmával vannak alapvetően problémáim. Ez Isten játszik. Ezt nem tudom hova tenni. A szellemiséget, amikor volt a mértékről például szó, kiderült, hogy ez egy lelkiület, egy angyal, egy szellemiség, hogy a játéknak a fogalmával hasonlóképpen nem tudok mit kezdeni. Isten játszik, labda, golyó, meg minden. Tudom, hogy lerángatom a Földre és nem lehet, de amikor ezt az elképesztő sok embertelenséget és gonoszságot látom, akkor például az Isten oldaláról ezzel a fogalommal nem vagyok képes ezt összehozni, összekapcsolni.
- D: Valószínű, hogy a játéknak más tartalma van.
- I: Igen, ezt értem és feltételezem is, csak az evilági tartalma, vagy nem jó a szó rá az én számomra és más szót kell rá valahol találni. Biztos vagyok benne, hogy mindig, amikor mond egy ilyen szót, akkor valamit próbál abból a világból érzékeltetni.
- D: Így van. Csak nincs jobb szavunk.
- J: Ennek az az érdekessége, hogy a „D” a játék kapcsán írta a diplomamunkáját.
- D: Igen, de az más téma volt. Abban Jézus nem volt benne. Felnőttoktatásnak a játékban.
- J: Nem tudhatod, hogy milyen szinten volt benne. Hogyan jelenik meg a játék szava az angyal tanításának vonatkozásában?
- D: 150. oldal, 26. Beszélgetés Lilivel. „Gyermekeket nevelsz. Tanítsd őket játszani, tanítsd új játékokra! Készítsd elő őket az alkotásra! Ne régi játékokkal - újakkal! Játszottál-e szolgám, mint kis gyermek?” „Most játszani fogsz te is. Lásd gyermeknek őket!
- M: Most az Isten vagy az ember vonatkozásában kérdezed?
- I: Hát nem a pingpong meccs, mint játék.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: A 26. Beszélgetés valóban a játékról szól, „mesélek a játékról”- mondja. „Mi a játék? Előkészület. Anyag és erő feletti uralom gyakorlása. Az uralom előkészület az alkotásra.” Korábban valahol csak egy mondatlal mondja, hogy „Ő játszik”. Össze tudjuk-e valahol egyeztetni a látásmódunkban, találunk-e kapcsolódási pontot a játék szó és az Isten szó között? Előre szeretném bocsátani, hogy az angyal tanítása, az Isten vonatkozásában az angyal vonatkozásában, az ember vonatkozásában is szinte csak Újat mond. Vagyis azt mondja, hogy az Isten nem olyan, mint ahogy az Evangéliumok vagy a Bhagavad-gíta vagy a Mahábhárata vagy az Iszlám tanítja. Nem olyan, mint amelyet az Ószövetség tanít, nem olyan, mint amit a Hang tanít, hanem az Isten másmilyen. Azt mondja, most elmondom nektek végre, milyen az angyal. És magától értetődően gondolatok erről valamit az emberről, amiről tanít az Evangélium, Ószövetség, mindenféle tanítás, erkölcsi tanítás, és erre azt mondja, hogy az ember sem olyan. Tehát másmilyen. És most azt mondja, hogy az Isten játszik. Találunk-e kapcsolódási pontot? Tudunk-e találni? Amikor az Istenről van szó, mint fogalomról, mi jut az embernek az eszébe róla; milyen az Isten?
- I: Teremtő.
- D: Egy végtelen kiáradás.
- M: A teljességet hordozó.
- I: Szeretetteljesség.
- D: Magasztos jelzők jutnak eszünkbe.
- J: Magasztos jelzőket talál az ember. Vajon eszébe jutna-e bármikor a játék szava az Istennel kapcsolatban?
- D: Alapból biztos nem.
- J. Az ember vonatkozásában a játék kinél jelenik meg elsősorban?
- D: A gyerekeknél, amikor önfeledten játszanak, magáért a játék öröméért. Semmi másért.
- J. A játéknak mi az eredménye? Mi a tartalma?
- D: Önfeledt boldogság.
- J. Minden játék, amit a gyerek művel, mondhatjuk-e azt, hogy valamiféle alkotás? Hogy alkot?
- D: Amikor kint fogócskázik?
- J: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Akkor mit alkot?
- J: Egy lelkületet például. Egy felszabadult lelkületet. Azt mondja, hogy aki nem tud egyedül játszani, az halott. De nagy valószínűséggel a játékot nem a fogócskára érti, hanem olyan játékokra, amikor például a „L” csinálta papírból azt az eléggé bonyolult építményt. Alkotott? Vagy a gyerek, amikor rajzol, játékból rajzol. Most a játéknak nagyon fontos az önfeledt tartalma. Tehát önfeledten alkot.
- I: Szerintem, amikor egy kisautót tologat, akkor is alkot, mert ha ő belehelyezi magát abba, hogy ő a kisautó, vagy ő benne ül egy kisautóban, akkor egy egész világot alkot, ami addig nem volt.
- J: El tudja képzelni erről a tollról, hogy ez egy vonat?
- D: Persze.
- J: Alkotott?
- I: Igen.
- J: Alkotott. Amikor társasjátékkal játszik, egyéb mással, és itt nagyon-nagyon fontos az önfeledtség, hogy önfeledten játszik, akkor valamiféleképpen össze tudjuk kötni ezt, hogy önfeledten alkot valamit, aminek nincsen sem feltétele, sem határa. Mert szellemiségében teszi ezt. A könyvből csinálhat egy kastélyt magának, a pohárból egy Balatont, egy papírhajóból egy cirkálót, vagy bármi mást. Tehát önfeledt játék. Ami megint előjön, ami a gyermeknek a tulajdonsága, a gyermeknek a természete. Tud-e a felnőtt így játszani? Önfeledten, mint egy gyermek?
- D: Nem nagyon.
- I: Azért van benne a szóban, hogy gyermek, mert az a gyermekkorhoz tartozik.
- J: Igen. Tehát a felnőtt már valamiféleképpen el van rontva.
- I: Nem. Fel van nőve.
- J: El van rontva a játék vonatkozásában. Az önfeledt játék vonatkozásában, mert mindaz a tapasztalat, mindaz a realitás, amellyel a világban találkozik, nem segíti őt erre felé, őt a felelősség, az akarat, a cél motiválja már.
- I: Mondhatnánk, kinő a játszásból.
- D: A játék mindenféleképpen magában hordozza azt a végtelen örömet, amit az ember ilyenkor megél, és az angyal is azt mondja, hogy csak az örömben vagyok jelen.
- J: De ebben a vonatkozásban az öröm mit jelent? Mondhatjuk-e azt, hogy magát az Istent? Mondja-e az angyalkönyv azt, hogy egyedül az öröme nincs magyarázat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Illetve ezt a mosolyra mondja, de a mosoly és az öröm, az kézen fogva jár egymással. Ebben a vonatkozásban, ha lefordítom, akkor azt mondom, hogy az Istenben vagyok csak jelen. Mert az a helyzet, hogy nem egy esetben van, amikor valamelyikük maga alatt van totálisan. Sőt, azt mondja, hogy ha nem tértek észre, akkor nektek itt most végetek. Ez a második kötet vége felé van. Akkor mondja ezt, hogy levágja a fáról a nem élő hajtást. Mert ugye a háború borzalmi, a kijárási tilalom, a félelem, a varroda, az emberek, stb., meg a dolgoknak a történése, az mind-mind nem a vidámságot, nem az örömet, nem az Istenben való feltétlen bizalmat erősíti, hanem bizony-bizony lehúzza embert és a földig nyomja. És akkor mondja nekik azt, hogy nem adhatjátok fel. Mert ha ti feladjátok, akkor itt minden veszett. Akkor benneteket a Mérő le fog vágni a fáról. Az Élet Fájáról. Mert száraz ágaknak bizonyultatok. A hozadéka is meg van ennek a dolognak, hogy nem mindig örömben várják az angyalokat. És mégis megjelenik. Ha ez így igaz lenne, hogy „csak az örömben vagyok jelen”, akkor nem tudna megjeleni. És nem lenne tanítás. Ezért ebből kiindulva én úgy látom, hogy ez az öröm azt jelenti, hogy én csak az Istenben vagyok jelen. Amikor én megjelenek, az Isten jelenik meg közöttetek általam.

I: De amikor a mosolyról van szó, akkor ugyanezt el lehet mondani, nem?

J: Így van.

I: Ez azért nehéz, mert ezek mögött a szavak mögött, mint az öröm, mindenki egy érzületet, egy olyan – nyilván pozitív - lelkiállapotot – tesz, amihez próbálja vagy tudja kötni az Istent. A mosoly megint ez. De ezek szerint ennek, akár a mosolyt, akár az örömet nézem nincsen köze, mert egy emberi hangulatot és egy emberi lelkiállapotot, egy mulandó lelkiállapotot fejez ki mind a két szó.

J: Alakítsd át a gondolkodásodat. Ha átalakítod, akkor hogy hangzik mindez.

I: Az Isten minden.

J: Akkor az örömmel kapcsolatban hogy hangzik mindez? Ha én az Istent az örömmel azonosítom, akkor mondhatom-e, hogy az Isten öröme nem az ember öröme. Mert állandó, soha nem múlik. Az ember most örül, aztán nem örül, aztán bánatos, aztán szomorú, aztán vidám, aztán örül, meg nem örül, vagyis mulandó. Az ember földi életében mondhatnám ezt, hogy minden mulandó. Ezért mondhatom azt, hogy az Isten nem ember. Ha az Isten nem ember, akkor minden vonatkozása, ami az embert itt jellemzi, az Istennél így nem jelenhet meg. Nála nem múlik el az öröm. Amikor arról beszéltünk, hogy az embernek hullámozó az érzelmei. Azt mondja, hogy az Ő érzelme nem változik. Mozdulatlan. A tietek hol fent van, hol lent van. Ezért az öröm tartalmában is ne keresd az Istenben az ember örömét.

I: Nem keresem, csak nem jó szó rá, vagy nem tudom, mit mondjak.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Arról nem beszélve, hogy az ember örömeinek mindig van oka?
- D: Igen.
- J: És az Istenének?
- D: Annak oka nincs.
- J: Miért?
- J: Mert Ő Maga az.
- J: Mert Ő Maga az. Tehát mások a fogalmi rendek az Isten vonatkozásában minden tekintetben. A játék tekintetében is. Itt csak valamiféle hasonlatot tudunk megfogalmazni. Ugye amikor azt mondja, hogy játék, akkor az Istenből a játék vonatkozásában valami megjelenik. De nem az Isten teljessége. Hanem az jelenik meg, ami az ember számára ebből képes megjeleníteni a mulandóság világában. És ez minden értelemben így van. De visszatérve a játék kérdésére, ha az önfeledt alkotás oldaláról vizsgálom ezt a dolgot, akkor ezt a gyereknél el tudom-e képzelni, látni tudom-e, hogy ez jelenik meg nála. Ami az Istennek meg a természete. Tehát ez az önfeledt alkotás a játék. És itt az önfeledten van a hangsúly, mert amikor azt mondjuk, hogy a tanítványnak mivé kell válnia, hogy Istenhez hasonlónak váljék? Gyermekivé. De nem olyan gyermekivé, mint a te gyermeked, hanem felnőttként kell gyermekivé válni. Azt mondtuk az előbb, hogy az angyalnak úgymond különálló akarata nincs is. Akkor ez emberi szavakkal megfogalmazva úgy jelenik meg, hogy ráhagyatkozik mindenben a Forrásra? Az Ő forrására hagyatkozik rá.
- D: Istenhez felnőttként azzal a nyitottsággal kell fordulni, ami a gyermekekben még megvan. A felnőttek meg ugye már sokszor lezárnak.
- J: Azért érdekes ez a megfogalmazás, mert a felnőtt elsősorban a nyitottságot veszti el. Helyette mit szerez be magának? A nyitottság helyett? Hát az éntudatot, az éntudat erősítését. Amit én tudok, az van, és az jól van, azt képviselem akár az életem árán is, és nem vagyok nyitott másra. A vallásban élők, itt van a Húsvét, itt van a pápa, itt van a Vatikán, itt vannak a templomok, itt van a kereszt, itt van a gyász, itt van a feltámadás, feltételez-e egyfajta nyitottságot, más gondolkodást ezen a téren róluk, a részükről? Ezek hol lennének önfeledten játékkal bírók az Isten vonatkozásában? Nyilván az ő lelkületüknek a letükrözése vagy kivetülése, de hát itt tart az ember, azért van itt. És azért van így itt.
- M: Önfeledt és elfelejti az énjét. Ez megfogalmazza.
- J: És fontosabb, hogy alkot. Mert az Isten folyamatosan alkot. Hiszen azt mondja, hogy ha nem az Új vonatkozásában tekintesz az Istenre, akkor nem az Istenre tekintesz. A folyamatosan Új, az pedig egy folyamatos alkotásban jelenik meg, egy folyamatos

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

kínálatban jelenik meg. Azt mondjuk, hogy Teremtő az Isten. Ez mit jelent? Hogy teremtett és akkor vége? Egy állandó Teremtést jelent. Azt, hogy a Teremtő, ha nem teremt, akkor nem a Teremtő. Nem úgy van, hogy megteremtette a világot és utána meggyünk horpasztani egyet, mert elfáradtam, ugye a 7. napon, megpihenek, aztán mikor eszembe jut, benézek oda, hogy mit teremtettem. Nem. Szó sincs róla. Folyamatosan teremt. A teremtés szó mögött mi van? Az megint ne az ember a saját értelmét és fogalmi rendjét vetítse ki erre. Még akkor sem, ha nem egészen pontosan tudja, hogy miről van szó, csak sejti. De ha már tudná, akkor ő maga az Isten lenne, mert akkor az Isten a zsebében lenne. De nem így van. Rendben van akkor a játék?

I: Nagyjából. Majd még visszatérünk rá.

J: Akkor ezt lezárhatjuk. „M” te jössz.

M: A 233. oldalon, 40. Beszélgetés Karének. „Figyeljétek! A FÉNY, mit adunk, kétszer tompul. Láng kapná el a világot, oly végtelen erős. Szárnyunkkal szűrjük. Emelkedjétek! Szűrjétek újra! FÉNY csak így jöhet.” Az a kérdésem, hogy értem, hogy az angyal szűri, mert Isten valósága annyira erős, ahogy itt mondja, olyan végtelen erős, intenzív, hogy az ember képtelen lenne azt felfogni vagy megérteni, és azért kell neki szűrnie, hogy a fiatalok megérthessék. De azt miért mondja, hogy ők is szűrjék újra? Ez mire vonatkozik?

J: Van ennél egy sokkal súlyosabb mondat előtte, hogy „Utódok vagytok. Mind! Jézusok.” Az angyal tanításának minden sora minden sorával összefügg?

D: Igen.

J: Az Evangéliumok hiteles tanításának minden sora – a hiteles azt jelenti, hogy valóban Jézustól jön, nem az evangelistáktól – összefügg-e?

D: Összhangban van, nem összefügg.

J: Ha összhangban van, akkor összefügg-e?

D: Nem feltétlenül.

J: Akkor hogy lehet összhangban, ha nem függ össze?

D: Mert lehet más tartalma.

J: Sőt, biztos, hogy más a tartalma. De a más tartalmú dolgok lehetnek-e összhangban. Más tartalmú tanítások.

D: Igen.

J: Akkor a más tartalmú tanítások összefüggésben lehetnek-e? Mi a magyarázata ennek, mi a végső magyarázata?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

I: Mert minden egy.

D: Minden mindennel összefügg.

I: Minden Jézusra, Istenre mutat.

J: Minden egyes szó, minden egyes mondat az Atyáról szól? Az Istenről szól?

I: Igen.

J: Ha az emberről beszél, akkor is az Istenről szól? Ha a növényről szól, akkor is az Istenről szól? Ha egy darab tégláról van szó, akkor is róla van szó? Mert „mindenben lásd meg Őt”. Az az alap, hogy ha minden végső soron minden egy, akkor minden mindennel összefügg. Főleg egy adott tanításban. Minden sor valamilyen úton-módon összefüggésbe hozható. Mit szóltok ahhoz, hogy „utódok vagytok, mind, Jézusok”?

D: Sőt, hogy helyette, vagytok, tesztek, éltek, lesztek. Fantasztikus. Ez egy forradalmian új gondolat.

J: Mi több, azt is elmondom, hogy azt mondja, hogy az a Jézus, akit ti ismertek, az már nincs, Új neve van. Ő a még nem ismert. Nevet nem mondott. Aztán a végén van Neki neve, úgy hívják, hogy AD. Ugyanis több oldalról meg lehet közelíteni ezt a kérdést, de most csak egy oldalról közelítsük meg, hogy a világmindenségben az Istenen kívül minden változik?

D: Persze.

J: Jézus is? Az ember változik-e? Az ember alatti világról nem beszélve.

D: Hát ha Istenen kívül minden, akkor Jézus is benne van a mindenben, nem?

J: Így van. Annak ellenére, hogy Ő Maga. De az a helyzet, hogy ugye Jézus kicsoda?

I: Az Atya kimondott szava. Az Ige.

J: Az Atya Igéje. Mert ugye testet öltött az Ige. Jézus Maga az Atya szava. Az Atya tanítása. Az Atya mennyit tanítást helyezett el Jézusban Önmagáról? Amire szüksége van. Amit képes felfogni a maga kereteiben. És ez a vég?

Nem.

J: Akkor ez az Ige tartalom, ez gazdagodhat az ember számára? Ahogy az ember valamiféleképpen tudatilag, szívbélieg, lelkiüetileg, szellemileg változik „fölfelé”. Annak a számára az út, ami az Evangéliumokban ez a tartalom nincsen benne, ezt Jézus nem mondta el. Azt sem értették meg, 2000 éve nem értik és nem is fogják

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

megérteni a Föld egészét tekintve, vagy a kereszténység egészét tekintve, nem is fogja így megérteni. Mégis a több már itt van. Ez is az Isten Igéje?

Bizony.

J: Akkor ez is Jézus? És ez ugyanaz? Más. Minden változik.

D: Ezért kell a nyitott gondolkodás hozzá. Tehát Jézusnak már Új neve van, de ettől függetlenül „utódok vagytok, mind Jézusok”. Jézusnak mit jelent a neve?

M: Szabadító.

J: Megszabadító? Mitől?

D: Szellemi sötétségtől.

J: Van az angyal vonatkozásában egy sokkal fontosabb, átfogóbb és lényegi dolog a megszabadítás vonatkozásában. Mi a feladata az embernek az angyal tanításában végső soron?

D: Híd.

J: Hogy híd legyen. Vagyis mit csináljon?

D: Az anyagot és a szellemvilágot összekösse.

J: Ha összeköti az anyagot és a szellemvilágot, akkor az anyagot megszabadítja az anyagiságától?

Igen.

J: Akkor megszabadító?

Igen.

J: Azzal, hogy az anyagot megszabadítja, mert feltétele a szellemi sötétségnek, mert eltakarja a Szellemet, ha nem is feltétele, de mindenképpen generálja a szellemi sötétségnek, akkor ezzel a szellemi sötétségre is hatással van? Mármint a megszüntetésére?

D: Igen.

J: Ugyanis nem tudja az anyagot átvinni a Szellembé, amíg szellemi sötétségben van.

I: Ha átvitte, pont az a lényege, hogy már nem annak látják az anyagot, tehát nincs sötétség.

J: Tehát megszabadítóvá válik az ember? Akkor Jézussá válik?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

☺☺☺

D: Ez örület!

☺☺☺

J: Az előbb azt mondtuk, hogy Jézus kicsoda? Az Atya Igéje. Ha az ember az Atya Igéjét nem csak meghallja, nem csak elolvassa, hanem befogadja, ez mit jelent?

I: Átalakítja az ember számára.

J: Aztán még mit jelent, hogy befogadtad az Atya Igéjét?

M: Hitet.

D: Gondolkodás átalakítást.

J: Mire alakul a gondolkodásod? Jézusira alakul. MI történik veled? Jézusivá válsz? Ha Jézust, az Igét befogadtad, akkor Jézus él benned? Akkor Jézussá válsz? Akkor te vagy az Ige? Ha az Igét befogadtad, akkor azért fogadtad be, mert azonosultál Vele? Akkor te vagy az Ige?

Igen.

J: Akkor te vagy az Ige. Akkor te hordozod az Igét. Mert Jézus és te már nem különböztethető meg egymástól. Mert azonosultál vele. Jobban érthető-e az, „Utódok vagytok. Mind. Jézusok”, helyette vagytok, tesztek, éltek, lesztek. Hogyan? Most már érteni kell. Hogyan lesznek úgy Jézusok, hogy helyette tesznek, élnek, lesznek.

M: Mert azonosultak Vele, azt is teszik.

J: Világos. Ez érthető akkor így már ez a szövegrész. „Sötétség, gazság eltűnik, megszűnik, ha a fény eljőhet.” Kire vonatkozóan?

I: Hát akik Jézusok lettek.

J: Akik befogadták. Tehát nem azt jelenti, hogy akkor a Földön nem lesz gazság, mert az, hogy a Földön gazság van, az minek a feltétele?

I: Az ember szellemiségének.

J: Az ember szellemiségének a feltétele, tehát az ember hozta létre. Ugye mondja is az angyal, hogy „hagyd el a rosszat, és tedd a jót, akkor a rossz eltűnik”.

M: „A jót erősítsd.”

J: Igen. „Ha a Fény eljőhet.” A Fény micsoda?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: A Jézus tanításában lévő lelki állapot.
- I: A Szellem világossága. A Szellem világossága a gondolkodásban, a hitben valósul meg az emberen keresztül.
- J: A Fény és a Világosság egy gondolatkörben van. A Világosság és a Fény mit jelez?
- I: Az Isten Szellemisségét.
- J: Magát az Istent. Ha a Fény eljőhet, akkor az Isten jön el. Mi látjuk Fénynek. Világosságnak. A szellemi sötétségben, a hiányban. „A Fény, mit adunk” Mit adnak?
- M: Az Igét. A tanítást. Magát az Istent.
- J: Magát az Istent, mint Valóságot? A valóság az ember számára mit jelent? Ismerhető, kevésbé ismerhető? A teljes valóság az ember számára megismerhető?
- D: Itt nem.
- J: És máshol? A teljes Valóság, Maga az Isten. Az Isten teljessége. Az nem ismerhető meg, mert végtelen. Ezt mi úgy fogalmazzuk meg, hogy az Isten megismerhető, de a megismerés folyamata végtelen. Mert az ember fejlődő lény. És az Isten kimeríthetetlen. A mindig Új. Ami az Istent jelenti, az Igazságot, a Valóságot, a Tisztaságot, ami mindaz a Fény, ami az Istenből árad, az ember számára elhordozható, meglátható, felfogható-e?
- M: Nem. Az ember véges, behatárolt.
- J: Felfoghatatlan. Mégis valamire Belőle szükségem van. Hogyan jut el hozzám?
- D: Szűrve.
- J: Szűrve jön el hozzám. Mert ez egy gondolat, egy felismerés, egy érzület.
- I: Élmény.
- J: Egy élmény. Például az Istenélmény nem egy az egyben kapja az ember az Istentől közvetlen módon. Ha úgy kapná, akkor nem csak ő, a Föld elpusztulna bele.
- I: Ez mind az ember befogadóképességének a korlátai.
- J: Ki tudja a legjobban, hogy az ember mit képes befogadni?
- I: Isten.
- J: Ki tudja közvetlenül?
- I: Az őrangyalom.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Az őrangyalod, akivel kapcsolatban vagy, vagy a felettes éned, aki te magad vagy. Tehát ő tudja azt, hogy te mit vagy képes. Ezért nagyon érdekes, hogy az angyalt úgy szokták ábrázolni, hogy két szárnya van. Valahol itt kap értelmet a két szárny, hogy a két szárnyával kétszer szűri mindazt, ami az Istenből árad feléd. Amire neked szükséged van. Mert az Isten úgy árasztja ki magát, hogy neked küld egy e-mailt?

I: Nem, azt te szoktál küldeni.

J: Jó, akkor most én vagyok az Isten. 😊😊😊

D: Álmaidban! Álmaidban!

M: Jézus lehetsz csak.

J: Folyamatosan és mindenkinek küldi az „e-mailt”, és mindenben küldi az „e-mailt”. A kiáradásban minden benne van, mert nem darabolja magát. Ebből a mindenből szűri ki az angyal azt, amire neked szükséged van, ami a hasznodra válhat. „Szárnyunkkal szűrjük. Emelkedjetek. Szűrjétek újra. Fény csak így jöhet.” Vajon ez az utolsó két sor, ez mit akar tanítani? Mire akarja felhívni a figyelmet? Az előbb azt mondta, hogy „Utódok vagytok. Mind. Jézusok.” Tehát ezen a szinten fogalmazza meg. Azért mondtam, hogy összefüggnek a mondatok.

I: Hogy az Istennel való kapcsolatot neki azok számára, akik erre éhesek, azoknak érthetővé, feldolgozhatóvá kell tenni. Amikor a Hang is sugalmazott a Feri bácsinak, akkor a Feri bácsinak azt mondatokba kellett alakítani.

J: A Feri bácsi szűrte-e?

I: Igen! Hogyne! Mindenki szűr, aki tanít valamiről. Te is szűrsz!

J: Jézus, amikor tanított, szűrte-e? Szűrte-e az Atya szavait?

D: Igen, folyamatosan.

J: Az Atya kiáradását folyamatosan?

I: Az a szó, amit a végén a közvetítésre mondtunk, az mondjuk talán a szűrés, a szűréssel azonosítható.

J: Pontosan. Ugyanis minden Istenről szóló valóságos tanítás emberen keresztül születik meg? Most Jézust hagyjuk. Mert ott is emberen keresztül született meg, mert az evangelistákon keresztül született meg. Tehát emberen keresztül születik meg. Ezek az emberek szűrik? Szűrőként működnek?

D: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Hát bizony, hogy szűrőként működnek. Tehát pontosan, amit az „I” megfogalmazott, ez azt jelenti, hogy ha te valakinek úgy magyarázol, aki nem a te szinteden van, de nyitott és éhes a tanításra, akkor neked kell eldöntened, neked kell szűrned azt, hogy mit, hogyan adsz tovább.
- M: Én is erre gondoltam, csak vártam, hogy mit fogtok mondani. Merthogy nyilván a fiataloknak a többi emberrel való kapcsolatára vonatkozik.
- J: Hanna szűrőként működött-e?
- Igen.
- J: Máris a témánál vagyunk. Tehát ez a válaszuk a témafelvetésedre. Ez így rendben van?
- D: Anyu nem boldog.
- J: És nem örül. Mosoly sincs. 😊😊😊
- I: Anyu, alakítsd át a gondolkodásod! 😊
- J: Mi a problémád még „M”?
- M: Hogy itt is alkalmazkodni kell a másikhöz.
- J: Alkalmazkodni kell?
- M: Hát ez által, hogy nem mondhatom ki...
- J: Alkalmazkodni kell? Az angyal alkalmazkodik hozzád?
- M: Muszáj neki.
- J: Nem.
- M: Alkalmazkodik, mert szűri. Az nem alkalmazkodás?
- J: Nem. Az angyal nem alkalmazkodásban él.
- I: Jézus sem alkalmazkodásban él.
- J: Így van. Feri bácsi sem alkalmazkodásban élt. SZOLGÁLATBAN. Szolgálod a másokat ezzel, nem alkalmazkodsz. Ha az alkalmazkodás lelkülete jön fel benned, akkor valami baj van a gondolkodásban. Mert a tanítványnak a Szolgálat kell, hogy meghatározza a másokkal való kapcsolatát.
- M: Rendben van.
- J: Mondjuk el a Mi Atyánk-at, és akkor a mai nap befejezzük.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István